

עת שערי זעם להפתח / יוכל ואדעי, ל' תשרי התשפ"ד

עת שערי זעם להפתח
 ליל אָהי כפּי לַאֵל שׁוֹטֵחַ
 אִמֵּר זָכֹר לִי עֵת לְחֹם פּוֹתֵחַ
 עוֹטֵף וְהַנְּחֹטֵף וְהַמְזַבֵּחַ

שָׁחַר בְּעוֹד נִמּוּ בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה
 קִסָּאם בְּלִי הַפִּסֵּק לְשֵׁם הַסְּתָרָה
 פָּרְצוּ וְגַם אָצוּ בְּעַד הַגְּדָרָה
 צָרִים בְּנֵי עוֹלָה לְבִתֵּי חֶבְרָה
 לְכַבּוֹשׁ וְאֵת בְּנֵים הָיֹוֹת טוֹבֵחַ

פָּתַע לְהַגִּיעַ קָצֵר הַמְּרַחֵק
 חָזֵל וְגַם קָצִין בְּרָגַע נִמְחָק
 נִכְבָּשׁ בְּסִיסִים גַּם מְהוּמָה דִּחָק
 אֵין קוֹל וְאֵין עוֹנָה וְאֵישׁ לֹא יִצְחָק
 אֹיָה לְבִשְׁתַּנּוּ שְׂאֵין אֲבִטֵחַ

עָגוּ סְבִיב חָגִים בְּשִׁיר וְזֹמֵר
 יָרוּ וְגַם לְרֵדֵף עֲדֵי הַגּוֹמֵר
 נִחָבָא בְּתוֹךְ קְרוּר וְתַחַת תּוֹמֵר
 חִפֵּשׁ וְעַת נִמְצָא בְּיַד כַּחוֹמֵר
 מִי מֵת וּמִי נְחֹטֵף וּמִי נוֹבֵחַ

בָּאוּ לְיִשׁוּבִים בְּאוֹר הַבְּקָר
 מִיָּד לְאַחַר עֵת יְרֵי הַשָּׁקֵר
 בֵּיתָה נְעוּלִים אַךְ רָשָׁע חוֹקֵר
 פּוֹרֵץ לְבִתֵּיהֶם וְנִפְשׁ יוֹקֵר
 שׁוֹפֵף לְעֵינֵיהֶם וְדָם זוֹבֵחַ

אֵךְ לֹא בָזוּ הַסְּתַפְקוּ אַכְזָרִים
 עוֹד בְּקִשׁוֹ הֵמִית וְאֵת נִסְתָּרִים
 חֲדָרָה בְּמַמ"ד טְכָסוּ אֵיךְ יוֹרִים
 בָּאוּ בְּמַחֲשָׁבָה שׁוֹרֵף הַיִּקְרִים
 אֲזוּ נִתְּנוּ בְּאֵשׁ לְאוֹר גֵּרֵחַ

אֵיךְ יִשְׁבָּה בְּדָד שְׁדֵרוֹת הָעִיר
 טְנִידֵר טְרַקטוֹרוֹן רְחוּבוֹת מְעִיר
 אֵת תַּחְנֵת מִשְׁטָר קְרָבוֹת מִבְעִיר
 דָּם כַּעֲזָאזֵל דָּרָשׁוּ כְּשִׁעִיר
 אֲשָׁה וְאֵישׁ חָשׁוּ הָיֹוֹת בּוֹרֵחַ

דפקו בשערי רחמים לפתוח :
נשים להזבח וטף לזבות ? !
קוים לאל ולרחמיו לברוח
קוי אדני יחליפו כח
דרשו בנחלת אל להסתפח
נשק למשפחתו ונשקו לקח
מאם להפרד ויחד עם אח
אץ לעזור מהר בלא שנשלח
קבוץ בארי בא ואחין נספח
נכנס לתופת כי באל בוטח
קצין מבלבל מה עשות מתבונן
עת יש מחבל אף ויש מתגונן
חליץ בצות נקראו אלקנן
שנו בכך מפת קרב במעונן
הצל תחות אש עוד ועוד שלח

קטן להכיל אך מלא גיפ כנס
ליל ובקר שוב ושוב הפנס
שירים "שמע... אחד" לזהות שנס
צאתם בכל עת שוב לפחד אונס
כי עוד להוציא יש ואת פורח
שיחו לאשתו כי שלומה פנה
בעל אשר נשא לעשרים שנה
היה לאש כדור מחבל מנה
אנה אבקש לה מנחם אנה
צר לי לאם תבכה ותתיפח
פנה לרבון אב : אדון שמים !
יום זה זכר לבני ירושלים
עפה בזעם בא צבא אפרים
השב בשלום מלאכי מחנים
נקמת בני יעקב תהי פוצח

לבריתך שוכן זבול ושבועה
זכרה לעדה סוערה ונגועה
ושמע תפלת ילדך וגבורה
ואמור לציון בא זמן הישועה
ינון ואליה תהי שולח